

[Knud Bro.]

ster, hvad enten han skal prædike Herrens ord i Præstø eller han skal forske i skrifterne som professor. Dertil kommer, at samfundet har et kolossalt behov for mellemgraderne, at man i administrationen f. eks. i allerhøjeste grad ville være bedre tjent med folk, der var uddannet efter et mønster, hvor man kunne tage en afsluttende eksamen efter 3 års forløb og så komme ind i administrationen, hvorefter man kunne få en videregående uddannelse på skoler, der er specielt beregnet for en oplæring i administrative færdigheder. Det er jo sådan, at de økonomer og jurister, som kommer ind i administrationen i dag, kun har lært overordentlig lidt om det håndværk, som administration jo også er, og som de senere skal beskæftige sig med. På den måde har vi et meget stort antal, som er overkvalificerede; de kunne nøjes med en kortere uddannelse, og det ville oven i købet på lang sigt sikre en mere effektiv administration. Vi tror altså, at strukturen må lægges vældigt om her. Vi tror, at det er nødvendigt, både hvis vi skal løse uddannelsespresset økonomisk, og hvis vi skal skaffe de bedst egnede folk frem til brugerne i samfundet.

Jeg tror også, at det er nødvendigt med en omlægning på andre områder, og jeg tror stadig væk, at et direktorat ville være bedst egnet til at sætte skub i denne proces, som hidtil ikke er gået med den fart, som vi kunne ønske. Vi tror, det ville være rimeligt, at man havde et tredje semester på universiteterne, således at man kom ned på en normal ferie for de studerende og dem, der arbejdede der, hvorved man også ville have større mulighed for hurtigere at nå gennem et pensum.

Jeg er opmærksom på, at der her vil blive et problem for forskerne, som jo i forvejen er hårdt klemte også tidsmæssigt. Man måtte så — hvis man gik ind for en sådan ordning, hvad jeg håber man vil gøre — naturligvis sikre, at professorerne og andre forskere fik den fornødne tid til at forske, f. eks. i et frisemester eller hvorledes man ville ordne det, men i princippet må dette være vejen frem.

En række nyskabelser må der lægges megen vægt på. Jeg tror, at studievejledningen kunne være langt mere effektiv, og

jeg tror også, at studievejledningen tidligt i uddannelsen, allerede i gymnasiet, burde være langt grundigere og langt mere omfattende.

Hr. Orla Møller var inde på tanker om omkring centre og fakulteter. Jeg er enig med hr. Orla Møller i, at med hensyn til fakulteterne er vi ikke kommet nogen vegne. Også på dette område tror jeg, at et direktorat, som samlet kunne planlægge den højere uddannelse, koordinere den, ville have langt større muligheder for at komme igennem med sådanne tanker, og jeg tror, det er helt nødvendigt for 1970ernes uddannelsespolitik, at vi kommer igennem med en sådan rationel planlægning af den højere uddannelse.

Enggaard: Det er bemærkelsesværdigt, at vi i dag behandler et lovforslag, hvorefter folketinget nu langt om længe tager ansvar for universiteterne og bryder et århundred-gammelt selvstyre. Bevæggrunden for, at folketinget må gøre dette, er klar. Den højere uddannelse er en så vital del af samfundsudviklingen, at den størst mulige effektivitet og kvalitet i uddannelsen må sikres. Størrelsen af de økonomiske og menneskelige ressourcer, som investeres på dette område, er så betydelig, at spild på begge områder må reduceres mest muligt. Derfor er det efter venstres opfattelse ikke længere tilfredsstillende, at disse vigtige områder er fastlagt alene i en anordning. Folketinget må tage sit ansvar for disse ting i form af en lov. Partiet venstre har interesseret sig stærkt for reformer i den højere uddannelse og har meget stærkt tilskyndet til at tage dette skridt, som vi hilser med glæde.

Det fremsatte forslag er tænkt at skulle have virkning foreløbig til 1972-73, hvor det er tænkt at skulle tages op til revision. Jeg tror, det er rigtigt, fordi meget på dette område trods begyndende erfaringer her og dér alligevel er så nyt, at usikkerhed er forbundet med at vurdere virkningen af de enkelte bestanddele af forslaget.

I sin fremsættelse er undervisningsministeren inde på spørgsmålet om et nyt administrativt organ til hjælp for koordinering og styring af universiteterne, og der bebudes i den anledning en række undersøgelser i tiden indtil den første revision af denne lov om behovet m. v. for et sådant organ.